

Posudek vedoucího bakalářské práce

Hedvika Pártlová: Manipulace s volnou sochou na pražských sídlištích

Autorka zpracovává velmi podnětné a aktuální téma, které zasazuje do bohatého a náležitého kontextu nutných výkladových souvislostí. Otázka sochařské výzdoby a dotvoření veřejného prostoru především z období „normalizace“ bývá v současnosti tématizována v důsledku dlouhodobého nezájmu o tuto uměleckou produkci a následného záměrného i „samovolného“ ničení, odstraňování, nedostatečné či nevhodné údržby apod. Dnešní optice historických, uměnovědných, kulturologických a dalších oborů se otevřela též obdobná témata architektury, urbanismu, designu „minulého režimu“ jako něčeho, co je přinejmenším podstatným dějinným dokladem. Ničení či rozpadání paměti vtělené, materializované v těchto odvětvích se zdá být mementem i pro jiné oblasti a epochy. Když zapomínáme nebo „zneviditelňujeme“ jedno období a jeho více či méně libé objektové projevy, může takový osud potkávat i jiné momenty a doklady, což je obecně proces nežádoucí a z kulturně historického hlediska deformující a zjednodušující.

Autorka se ve své bakalářské práci vyhýbá hodnotícím a příliš zobecňujícím závěrům, soustředí se mnohdy na konkrétní detaily a příklady (osudy, mnohdy velmi „performativní“ a spletité, jednotlivých soch a uměleckých prvků ve veřejném prostoru sídlišť). Nastoluje příslušné otázky veřejného prostoru, místa a „ne-místa“, rolí a funkcí sochy v sídlištních teritoriích. Různé druhy „uživatelských“ interakcí se sídlištní skulpturou naznačují, že postoje k těmto artefaktům nemusely být jen destruktivní nebo zlhostejňující, ale také se mohlo jednat o nové a neplánované typy jejich využití při setkání s obyvatelem, divákem. Ten se vlastně stával svým způsobem spoluautorem, neboť „dourčoval“ (ingardenovsky řečeno) možnosti využití sochy, upřesňoval konkrétní praxi její recepce a vlivu na okolní prostředí.

Bakalářská práce Hedviky Pártlové se inspirativně zmiňuje kupříkladu i o daných sochařských materiálech a jejich vlivu na další vyznění a fungování objektu. Tímto svým zaměřením na konkrétní témata, detaily, „mikro-příběhy“ soch apod. je bakalářská práce i metodologicky podnětná a buduje svoje závěry (vliv sochy na

proměnu „ne-místa“ v „místo“ atd.) na velmi solidních základech. Práci považuji za dobře strukturovanou, vhodně rozvádějící naskýtající se otázky v širším kontextu a zhodnocující roli sídlištních soch bez zjednodušování a klišovitého nahlížení.

Domnívám se, že by mohla být ještě dovedena do stylisticky sevřenějšího tvaru, což je ovšem spíše podnět pro další autorčino psaní. Navrhuji hodnotit bakalářskou práci Hedviky Pártlové mezi 1-2 a výslednou známku udělit podle zdařilosti obhajoby.

Václav Hájek